

Sygn. akt: III U 661/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 stycznia 2015 r. w O.

sprawy z odwołania K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 10.06.2014r. **znak** (...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje K. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.05.2014r. do dnia 30.09.2015r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.06.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił K. G. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

K. G. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Stwierdził, że jego stan zdrowia nie pozwala mu na powrót do dotychczasowej pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, że komisja lekarska ZUS nie stwierdziła u odwołującego się niezdolności do pracy.

W toku postępowania – po sporządzeniu opinii przez biegłych - pełnomocnik ZUS pozostawił rozstrzygnięcie do uznania Sądu.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. G. decyzją z dnia 14.09.2009r. otrzymał prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.08.2009r. do dnia 31.12.2009r. Następnie przyznano K. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.02.2012r. do dnia 30.04.2014r.

W dniu 25.03.2014r. K. G. zwrócił się z wnioskiem o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Wobec powyższego skierowany został na badanie lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 25.04.2014r. ustalił, że K. G. nie jest niezdolny do pracy. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez K. G., został on skierowany na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 03.06.2014r. także stwierdziła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Na tej podstawie ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz.1440 ze zm.) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art.12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania K. G. zależna była od wykazania przez niego niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłego ortopedy, neurologa i kardiologa.

Po przeprowadzonym badaniu K. G., po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą jego stanu zdrowia oraz mając na uwadze okoliczności ustalone w drodze wywiadu z badanym, biegli rozpoznali u odwołującego: chorobę niedokrwienną serca I/II klasa (...), stan po przebyłym zawale serca ściany dolnej (...) leczony (...) z założeniem stentu w styczniu 2012r., stan po przebyłym zawale serca ściany dolnej i tylnej (...) leczony (...) z założeniem 2 stentów DES w lutym 2013r., nadciśnienie tętnicze 2 stopnia, stan hemodynamiczny II klasa (...), hiperlipidemię mieszaną, przebytą operację kręgosłupa L/S w 2007r. i zespół bólowy kręgosłupa.

Biegli uznali, że w związku z tymi schorzeniami K. G. jest nadal osobą częściowo niezdolną do pracy od dnia 30.04.2014r. do dnia 30.09.2015r. (k.13-16).

Z uzasadnienia opinii wynikało, że K. G., który ma 59 lat i przebył 2 zawały serca, leczony był angioplastykami wieńcowymi z wszczepieniem stentów, nadal zgłasza powysiłkowe bóle zamostkowe. Zgłasza także męczliwość, duszność przy niewielkich wysiłkach, co zostało potwierdzone testem wysiłkowym, w EKG stwierdzono tendencję do obniżania się odcinka ST w odprowadzeniach znad ściany dolnej i bocznej, w echo serca – hipokinezja ściany dolnej, ściany przedniej, z upośledzoną funkcją skurczową i rozkurczową lewej komory. Zdaniem biegłych w/ w schorzenia w obecnym stadium zaawansowania wpływają na sprawność psychofizyczną odwołującego, a co za tym idzie ograniczają zdolność do zarobkowania. Według biegłych odwołujący wymaga dalszej obserwacji, kontroli kardiologicznej, systematycznego przyjmowania leków. Biegli stwierdzili, że stan ogólny odwołującego nie uległ istotnej poprawie w stosunku do poprzednich badań przeprowadzonych przez lekarzy orzeczników ZUS. Nadto zdaniem biegłych przebyta operacja dyskopatii kręgosłupa LS oraz objawy zespołu bólowego w okresach zaostrzeń upośledzają sprawność fizyczną odwołującego, wymagają leczenia i rehabilitacji.

Żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do tak brzmiącej opinii.

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych specjalizujących się w chorobach, na które cierpi odwołujący. W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych. Wydana przez biegłych opinia poparta została logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u K. G. schorzenia, których stopień i nasilenie spowodowały częściową niezdolność do pracy.

Z tych względów na podstawie **art.477¹⁴§2 k.p.c.**, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał K. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.05.2014r. do dnia 30.09.2015r.

Stosownie do treści art.118 ust.1 a w/w ustawy – Sąd, orzekając o prawie do renty z tytułu niezdolności do pracy, ma obowiązek stwierdzenia, czy organ rentowy ponosi lub nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji i przyznanie tego prawa na etapie postępowania administracyjnego. Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie ZUS nie ponosi takiej odpowiedzialności. Sąd miał bowiem na uwadze, że aby Sąd mógł dokonać oceny stanu zdrowia odwołującego, zobligowany był zasięgnąć opinii od zespołu biegłych. Wobec powyższego brak jest podstaw, aby obciążać ZUS odpowiedzialnością za to, że nie przyznał odwołującemu prawa do renty już na etapie własnego postępowania.

Wobec powyższego w tym zakresie Sąd orzekł na mocy **art.118 ust.1 a** w/w ustawy.